

Czwartek, 25 marzec 2021

P9_TA(2021)0110

Wzmocnienie międzynarodowej roli euro

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wzmocnienia międzynarodowej roli euro (2020/2037(INI))

(2021/C 494/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z uwagami na szczyt Rady Europejskiej i szczyt strefy euro z 5 grudnia 2018 r. zatytułowany „W kierunku wzmocnienia międzynarodowej roli euro” (COM(2018)0796),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 12 czerwca 2019 r. zatytułowany „Wzmocnienie międzynarodowej roli euro – wyniki konsultacji” (SWD(2019)0600),
- uwzględniając zalecenie Komisji z 5 grudnia 2018 r. w sprawie międzynarodowej roli euro w dziedzinie energii (C(2018)8111) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2018)0483),
- uwzględniając porozumienie paryskie w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i cele zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2020/1308 z dnia 21 września 2020 r. stwierdzającą, na ograniczony okres, że ramy regulacyjne mające zastosowanie do kontrahentów centralnych w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej są równoważne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, zwłaszcza jej motywy 5 i 6,
- uwzględniając coroczny przegląd wydany 9 czerwca 2020 r. przez Europejski Bank Centralny (EBC), zatytułowany „Międzynarodowa rola euro”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie roli UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych⁽³⁾,
- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 18 września 2020 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie finansów cyfrowych: pojawiające się zagrożenia w zakresie kryptoaktywów – wyzwania regulacyjne i nadzorcze w obszarze usług, instytucji i rynków finansowych⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy – jak finansować Zielony Ład⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 19 czerwca 2020 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2019⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie rocznego raportu Europejskiego Banku Centralnego za rok 2018⁽⁷⁾,
- uwzględniając orędzie o stanie Unii ogłoszone we wrześniu 2020 r.⁽⁸⁾,
- uwzględniając raport Europejskiego Banku Centralnego z października 2020 r. na temat cyfrowego euro⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 21.9.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 76.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0266.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0265.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0305.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0165.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0034.

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/state_of_the_union_pl_1.pdf

⁽⁹⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458_en.pdf

Czwartek, 25 marzec 2021

- uwzględniając dostosowany program prac Komisji na 2020 r. ⁽¹⁰⁾ (COM(2020)0440),
- uwzględniając analizę przygotowaną na zlecenie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (ECON) we wrześniu 2020 r. zatytułowaną „Post-COVID-19 Global Currency Order: Risks and Opportunities for the Euro” [Sytuacja walutowa na świecie po pandemii COVID-19: zagrożenia i szanse dla euro] ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy NBER nr 26760, którego autorami są Ethan Ilzetzki (London School of Economics), Carmen M. Reinhart (Uniwersytet Harvarda) i Kenneth S. Rogoff (Harvard Kennedy School), z lutego 2020 r. zatytułowany „Why is the euro punching below its weight?” [Dlaczego euro nie wykorzystuje swojej pozycji?] ⁽¹²⁾,
- uwzględniając analizę polityczną centrum Bruegel z 5 czerwca 2020 r., zatytułowaną „Is the COVID-19 crisis an opportunity to boost the euro as a global currency?” [Czy kryzys związany z COVID-19 jest szansą na zwiększenie roli euro jako waluty światowej?] ⁽¹³⁾,
- uwzględniając ekspertyzę Dyirekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej (DG IPOL) z 13 lutego 2019 r. zatytułowaną „Euro at 20: Background reader – collection of studies and assessments” [Euro ma 20 lat: dokument informacyjny – zbiór analiz i ocen] ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając przemówienie programowe wygłoszone 5 marca 2020 r. przez przewodniczącego Rady Europejskiej Charles’a Michela w Centrum Studiów nad Polityką Europejską na temat międzynarodowej roli euro ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając uwagi przewodniczącego Charles’a Michela wygłoszone po posiedzeniu Rady Europejskiej z 13 grudnia 2019 r. ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając szczegółową analizę z czerwca 2020 r. przygotowaną na zlecenie Komisji Gospodarczej i Monetarnej w ramach serii dokumentów dotyczących dialogu walutowego, zatytułowaną „The International Role of the Euro: State of Play and Economic Significance” [Międzynarodowa rola euro: aktualna sytuacja i znaczenie gospodarcze] ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając uwagi wstępne wygłoszone przez prezeskę EBC Christine Lagarde podczas wysłuchania na posiedzeniu Komisji Gospodarczej i Monetarnej 8 czerwca 2020 r. ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając przemówienie Fabia Panetty, członka zarządu EBC, z 7 lipca 2020 r., zatytułowane „Unleashing the euro’s untapped potential at global level” [Uwolnienie niewykorzystanego potencjału euro na szczeblu globalnym] ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając opracowanie Barry’ego Eichengreena z Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley z kwietnia 2010 r. zatytułowane „Managing a Multiple Reserve Currency World” [Zarządzanie światem wielu walut rezerwowych] ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając wpis opublikowany na blogu centrum Bruegel z 3 grudnia 2018 r., zatytułowany „The international role of the euro” [Międzynarodowa rola euro] ⁽²¹⁾,
- uwzględniając analizę Biura Analiz Parlamentu Europejskiego ze stycznia 2020 r. zatytułowaną „Economic and Budgetary Outlook for the European Union” [Perspektywy gospodarcze i budżetowe dla Unii Europejskiej] ⁽²²⁾,
- uwzględniając briefing Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z 2 lipca 2019 r. zatytułowany „Towards unified representation for the euro area within the IMF” [W kierunku jednolitej reprezentacji strefy euro w MFW] ⁽²³⁾,

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/2020-commission-work-programme-key-documents_en

⁽¹¹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU\(2020\)652751_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU(2020)652751_EN.pdf)

⁽¹²⁾ https://scholar.harvard.edu/files/rogoff/files/nber26760_why_is_euro_punching_below_its_weight.pdf

⁽¹³⁾ <https://www.bruegel.org/2020/06/is-the-covid-19-crisis-an-opportunity-to-boost-the-euro-as-a-global-currency/>

⁽¹⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU\(2019\)624431_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU(2019)624431_EN.pdf)

⁽¹⁵⁾ <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2020/03/05/keynote-speech-at-europe-s-next-stage-at-the-centre-for-european-policy-studies-ideas-lab-2020/pdf>

⁽¹⁶⁾ <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2019/12/13/remarks-by-president-charles-michel-after-the-european-council-meetings-on-13-december-2019/>

⁽¹⁷⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA\(2020\)648806_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA(2020)648806_EN.pdf)

⁽¹⁸⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200608~4225ba8a1b.en.html>

⁽¹⁹⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200707~3eebd4e721.en.html>

⁽²⁰⁾ https://eml.berkeley.edu/~eichengr/managing_multiple_res_curr_world.pdf

⁽²¹⁾ <https://www.bruegel.org/2018/12/the-international-role-of-the-euro/>

⁽²²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU\(2020\)646139_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU(2020)646139_EN.pdf)

⁽²³⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI\(2019\)637969_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI(2019)637969_EN.pdf)

Czwartek, 25 marzec 2021

- uwzględniając komunikat opracowany przez Dział ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego DG IPOL z października 2020 r. zatytułowany „Guidance by the EU supervisory and resolution authorities on Brexit” [Wytyczne unijnych organów nadzoru i postępowania naprawczego w sprawie brexitu] ⁽²⁴⁾,
 - uwzględniając zestawienie danych Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) o oficjalnych rezerwach walut obcych (Currency Composition of Official Foreign Exchange Reserves, COFER) ⁽²⁵⁾,
 - uwzględniając komunikat Eurostatu nr 84/2020 z 19 maja 2020 r. zatytułowany „The 2017 results of the International Comparison Program” [Wyniki międzynarodowego programu porównawczego z 2017 r.] ⁽²⁶⁾,
 - uwzględniając komunikat Eurostatu nr 137/2020 z 16 września 2020 r. zatytułowany „Euro area international trade in goods surplus EUR 27,9 bn” [Nadwyżka w międzynarodowym handlu towarami w strefie euro na poziomie 27,9 mld EUR] ⁽²⁷⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0043/2021),
- A. mając na uwadze, że w ciągu 20 lat istnienia euro stało się pozytywnym symbolem jedności, integracji i siły gospodarczej Europy oraz jej pozycji na świecie, stając się kanałem rozprzestrzeniania europejskich wartości demokracji, wolnych rynków i współpracy międzynarodowej;
- B. mając na uwadze, że euro jest oficjalną walutą strefy euro, która obejmuje obecnie 19 z 27 państw członkowskich UE, i jako wspólna waluta cieszy się poparciem większości obywateli we wszystkich państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽²⁸⁾; mając na uwadze, że Bułgaria, Chorwacja i Dania powiązały swoje waluty z euro w ramach mechanizmu kursowego (ERM II), oraz mając na uwadze, że euro jest również walutą urzędową ⁽²⁹⁾ lub faktycznie stosowaną ⁽³⁰⁾ na niektórych terytoriach poza UE; mając na uwadze, że decyzja krajów rozwijających się o powiązaniu swojej waluty z euro może mieć wpływ na ich gospodarki i długoterminowe perspektywy zrównoważonego rozwoju;
- C. mając na uwadze, że pomimo gospodarczej wielkości strefy euro i jej wpływów w światowej wymianie handlowej euro pozostaje znacznie w tyle za dolarem amerykańskim pod względem stosowania go jako międzynarodowej waluty rezerwowej ⁽³¹⁾ i waluty fakturowania ⁽³²⁾, a także pod względem udziału w międzynarodowych transakcjach walutowych i dłużnych papierach wartościowych ⁽³³⁾, ale pod względem udziału w płatnościach międzynarodowych plasuje się prawie na równi z dolarem; mając na uwadze, że euro pozostaje drugą co do ważności walutą w międzynarodowym systemie walutowym;
- D. mając na uwadze, że światowy potencjał euro nie został jeszcze w pełni osiągnięty, a korzyści z niego płynące są nierównomiernie rozłożone pomiędzy członków strefy euro;
- E. mając na uwadze, że zestawienie syntetycznego wskaźnika EBC dotyczące międzynarodowej roli euro sugeruje, iż wzrost znaczenia euro jako waluty międzynarodowej osiągnął szczyt w 2005 r., po czym nastąpiło odwrócenie procesu umiędzynarodowienia i euro wciąż nie odzyskało swojego poprzedniego statusu; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 spowodował, iż ponownie skoncentrowano się na kwestii zwiększenia międzynarodowej roli euro;

⁽²⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI\(2020\)651369_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI(2020)651369_EN.pdf)

⁽²⁵⁾ <https://data.imf.org/?sk=E6A5F467-C14B-4AA8-9F6D-5A09EC4E62A4>

⁽²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10868691/2-19052020-BP-EN.pdf/bb14f7f9-fc26-8aa1-60d4-7c2b509dda8e>

⁽²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10569467/6-16092020-AP-EN.pdf/861498a9-16ca-3fd1-6434-ae64bfa7192>

⁽²⁸⁾ Z badania Eurobarometr Flash 481 z listopada 2019 r. wynika, że wsparcie dla euro wzrosło: dwie trzecie respondentów uważa, że wprowadzenie euro jest korzystne dla ich kraju, przy czym w 13 krajach odsetek ten jest wyższy niż w 2018 r. (niższy w czterech krajach).

⁽²⁹⁾ Euro jest walutą urzędową stosowaną – na podstawie formalnego porozumienia z Unią Europejską – przez Księstwo Monako, Republikę San Marino, Państwo Watykańskie i Księstwo Andory, a także Saint-Pierre i Miquelon i wyspę Saint-Barthélemy, tj. francuskie terytoria zamorskie nienależące do UE.

⁽³⁰⁾ Euro stało się de facto walutą krajową w Kosowie i Czarnogórze, zastępując markę niemiecką.

⁽³¹⁾ Zgodnie z publikacją danych COFER MFW z 30 września 2020 r. rezerwy w euro wynosiły w 2020 r. 20,27 %, w porównaniu z 61,26 % w dolarach amerykańskich i 2,05 % w renminbi.

⁽³²⁾ Stosowanie euro jako waluty fakturowania dotyczy 30 % światowych transakcji w handlu towarami, ale – w przeciwieństwie do dolara amerykańskiego – jego stosowanie jest nadal ograniczone w przypadku, gdy transakcje nie dotyczą strefy euro.

⁽³³⁾ Według raportu EBC z czerwca 2020 r. w sprawie międzynarodowej roli euro udział euro w zasobach międzynarodowych dłużnych papierów wartościowych spadł od połowy lat 2000. i pod koniec 2019 r. wyniósł 22 %, podczas gdy udział dolara amerykańskiego stale wzrastał, osiągając poziom ok. 64 %.

Czwartek, 25 marzec 2021

- F. mając na uwadze, że zwiększenie międzynarodowej roli euro pozwoli UE na poprawę dobrostanu obywateli Unii, jak określono w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), oraz na wspieranie systemu międzynarodowego opartego na silniejszej współpracy wielostronnej i na dobrych rządach na poziomie światowym, jak określono w art. 21 TUE; mając na uwadze, że strategie polityczne wprowadzone w celu wzmocnienia międzynarodowej roli euro należy realizować zgodnie z ogólnymi celami Unii, w tym z celami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju, pełnego zatrudnienia i polityki przemysłowej, mając na względzie cel poprawy odporności społecznej, spójności wewnętrznej i funkcjonowania strefy euro oraz promowanie globalnych stosunków gospodarczych zgodnych z celami Europejskiego Zielonego Ładu, porozumienia paryskiego, celów zrównoważonego rozwoju i Europejskiego filaru praw socjalnych;
- G. mając na uwadze, że obecne zmiany geopolityczne i wyzwania związane z handlem międzynarodowym – w tym zakłócenia łańcuchów wartości, rozwój technologiczny, transformacja cyfrowa, wzrost potęgi gospodarczej Chin oraz niedawne wyzwania geopolityczne dla multilateralizmu – mogą prowadzić do powstania wielobiegunowej gospodarki światowej, torując tym samym drogę do potencjalnego przejścia na wielowalutowy system rezerw, w którym euro może oferować uczestnikom rynku na całym świecie dodatkowe możliwości wyboru waluty i pozwolić zmniejszyć globalne ryzyko finansowe;
- H. mając na uwadze, że wzmocnienie międzynarodowej roli euro i jego szersze stosowanie jako waluty rezerwowej zapewniłoby strefie euro wyższy stopień autonomii finansowej, chroniąc ją przed wykorzystywaniem innych walut jako narzędzi polityki zagranicznej przez administracje innych państw oraz zwiększając zdolność UE do kształtowania własnego stanowiska politycznego w skali globalnej;
- I. mając na uwadze, że UE powinna chronić integralność swojej infrastruktury finansowej oraz niezależność swoich podmiotów rynkowych i światowych sieci transakcji finansowych przed unilateralizmem polityki zagranicznej i potencjalnymi sankcjami eksterytorialnymi ze strony jurysdykcji państw trzecich, zapewniając skuteczne egzekwowanie unijnej polityki sankcji;
- J. mając na uwadze, że decyzja o użyciu danej waluty ostatecznie zależy od preferencji uczestników rynku, a przekonanie o stabilności tej waluty ma przemożny wpływ na ich wybory i jest ważnym kryterium dla banków centralnych i rządów przy określaniu struktury rezerw międzynarodowych; mając na uwadze, że stopień wykorzystania danej waluty przez podmioty zewnętrzne jest związany z integralnością i spójnością jurysdykcji emitującej walutę; mając na uwadze, że o stabilności waluty decyduje również stabilność stojących za nią instytucji i potrzebna jest dalsza integracja europejska, aby zbudować dodatkową stabilność instytucjonalną i polityczną w odniesieniu do euro;
- K. mając na uwadze, że o roli walut międzynarodowych decyduje szeroki wachlarz czynników; mając na uwadze, że w przeszłości kraje emitujące dominujące waluty wyróżniały się dużą i rosnącą gospodarką, swobodnym przepływem kapitału, gotowością do odgrywania roli na arenie międzynarodowej, stabilnością, zdolnością do zapewnienia dużej i elastycznej podaży bezpiecznych aktywów, rozwiniętymi rynkami finansowymi oraz znaczącą obecnością geopolityczną; mając na uwadze, że w perspektywie długoterminowej o atrakcyjności danej waluty decyduje również żywotność gospodarki kraju, w którym waluta jest emitowana; mając na uwadze, że z jednej strony wielkość gospodarki strefy euro i swobodny przepływ kapitału spełniają podstawowe warunki pozwalające na wzmocnienie międzynarodowej roli euro, z drugiej zaś strony rynki finansowe i kapitałowe pozostają rozdrobnione, zaś architektura fiskalna strefy euro, w dużym stopniu oparta na bankach, jest niepełna, a wiarygodna podaż wysokiej jakości aktywów do wykorzystania przez światowych inwestorów – niewystarczająca;
- L. mając na uwadze, że silna waluta międzynarodowa umożliwia jurysdykcji czerpanie korzyści z emisji znacznych wolumenów papierów dłużnych, które na rynkach całego świata uznawane są za nieobciążone ryzykiem, oraz korzystanie z tzw. „kolosalnego przywileju”, senioratu i możliwości sprzedaży rządowych papierów wartościowych o niskim oprocentowaniu, a także pozwala przedsiębiorstwom cieszyć się stabilnością wynikającą z możliwości prowadzenia transakcji międzynarodowych we własnej walucie;
- M. mając na uwadze, że długoterminowa międzynarodowa rola euro będzie w dużej mierze uzależniona od atrakcyjności strefy euro jako miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oraz od solidności polityki fiskalnej państw członkowskich; mając na uwadze, że odbudowa gospodarcza po pandemii wymaga solidnej polityki pieniężnej i budżetowej, zarówno na szczeblu UE, jak i w państwach członkowskich strefy euro; mając na uwadze, że potrzebne jest właściwe połączenie polityki pieniężnej i fiskalnej w celu zbudowania głębszej i bardziej stabilnej unii gospodarczej i walutowej (UGW), która jest niezbędna do zwiększenia wpływu euro i korzyści dla członków strefy euro;

Czwartek, 25 marzec 2021

- N. mając na uwadze, że strefa euro stoi przed istotnymi wyzwaniami, zwłaszcza związanymi ze zmianą klimatu, cyberbezpieczeństwem, praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a także wyzwaniami geopolitycznymi, w tym wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE;
- O. mając na uwadze, że 31 stycznia 2020 r. Zjednoczone Królestwo przestało być państwem członkowskim UE; mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE niesie ze sobą zmiany strukturalne dla systemu finansowego UE i jego stabilności, zwiększa potrzebę dalszego rozwoju i głębszej integracji rynków kapitałowych UE, aby uczynić je atrakcyjnymi, konkurencyjnymi, odpornymi i zrównoważonymi, co pozwoli uniknąć fragmentacji rynku i umożliwi im konkutowanie w skali globalnej przy utrzymaniu globalnego podejścia opartego na współpracy; mając na uwadze, że należy poświęcić znaczną uwagę zapewnieniu, aby żaden policentryczny system rynków finansowych i kapitałowych, który może powstać w wyniku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa, nie prowadził do fragmentacji finansowej; mając na uwadze, że zmniejszenie zależności UE od infrastruktury rynku Zjednoczonego Królestwa ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia międzynarodowej roli euro;
- P. mając na uwadze, że poprawa sytuacji na świecie nadal jawi się jako nierównomierna, niepewna i niepełna, a polityka wprowadzania ograniczeń w odpowiedzi na pandemię COVID-19 dodatkowo utrudnia odbudowę gospodarki, co może mieć wpływ na pozycję walut światowych;
- Q. mając na uwadze, że odbudowa gospodarcza po pandemii wymaga szybkiego wdrożenia planu odbudowy Next Generation EU, który jest europejską reakcją fiskalną ukierunkowaną na słabości strukturalne i wprowadzającą strategię polityczne mające na celu wzmocnienie zrównoważonego wzrostu i konkurencyjności, z naciskiem na (i) sprawiedliwą transformację ekologiczną, (ii) transformację cyfrową, (iii) spójność gospodarczą, produktywność i konkurencyjność, (iv) spójność społeczną i terytorialną, (v) odporność instytucjonalną oraz (vi) strategię polityczne dla następnej generacji, a także budowanie zaufania wśród inwestorów; mając na uwadze, że takie strategię mogą mieć znaczenie zarówno dla zwiększenia stabilności i atrakcyjności euro na świecie, jak i dla wzmocnienia gospodarczej i finansowej autonomii Europy; mając na uwadze, że znaczący bodziec fiskalny, w tym wspólny europejski wysiłek, w połączeniu z polityką pieniężną ukierunkowaną na utrzymanie stabilności cen, wzmocni możliwości udzielania pożyczek antycyklicznych przez UE, a w konsekwencji będzie miał pozytywny wpływ na międzynarodową pozycję euro; mając na uwadze, że przedwczesne wycofanie bodźców fiskalnych i brak koordynacji działań fiskalnych mogłyby osłabić odbudowę społeczną i gospodarczą Unii, pogłębić istniejące rozbieżności w strefie euro, naruszając jej spójność i integralność, a także osłabić atrakcyjność euro jako waluty międzynarodowej;
- R. mając na uwadze, że plan Next Generation EU o wartości 750 mld EUR stanowi historyczną okazję do wzmocnienia międzynarodowej roli euro, gdyż przyczyni się do zwiększenia globalnej płynności, wesprze wydatki antycykliczne oraz ułatwi europejską koordynację gospodarczą; mając na uwadze, że emisja obligacji powiązana z funduszem odbudowy umożliwi inwestorom na całym świecie inwestowanie w strefie euro jako całości i będzie skutkować powstaniem rzeczywistej krzywej rentowności strefy euro;
- S. mając na uwadze, że nadzwyczajny program zakupów w czasie pandemii uruchomiony przez EBC jest decydującym elementem utrzymania stabilności cen i zapewnienia stabilnych źródeł finansowania gospodarki strefy euro;
- T. mając na uwadze, że skuteczny i rozwinięty system finansowy oparty na dużej różnorodności instrumentów finansowych, dobrze rozwiniętych rynkach kapitałowych i bezpiecznych aktywach płynnych może wzmocnić międzynarodową rolę unii walutowej;
- U. mając na uwadze, że na niektórych rynkach strategicznych wiele przedsiębiorstw europejskich w dalszym ciągu nie decyduje się na korzystanie z euro jako waluty referencyjnej w zakresie ustalania cen i handlu;
- V. mając na uwadze, że nowe uprawnienia do tymczasowej emisji instrumentów dłużnych związanych z odbudową, w tym zielonych obligacji i obligacji społecznych – za sprawą których UE może być największym emitentem takich instrumentów dłużnych na świecie – wymagają odpowiednich zdolności wdrażania i egzekwowania zobowiązań, a także solidnych standardów w zakresie przejrzystości i identyfikowalności wpływów z emisji zielonych obligacji, aby uniknąć osłabienia długoterminowej wiarygodności euro jako bezpiecznej waluty zabezpieczonej aktywami;

Czwartek, 25 marzec 2021

- W. mając na uwadze, że pandemia przyspieszyła cyfrową transformację finansów; mając na uwadze, że rozwój finansów i płatności cyfrowych, w którym główną rolę odgrywałyby silne podmioty europejskie, stanowiłyby podstawę silnej międzynarodowej roli euro; mając na uwadze, że cyfrowe euro sprawi, iż waluta europejska będzie lepiej dostosowana do świata cyfrowego, co z kolei umożliwi rozszerzenie korzystania z euro w obszarze płatności cyfrowych, łatwiejsze użycie, niższe koszty i wyższą wydajność;
- X. mając na uwadze, że badania zlecone przez Komisję Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego wykazały, iż powszechniejsze stosowanie międzynarodowej waluty przynosi korzyści, ale wiąże się również z odpowiedzialnością, zależnościami i kosztami na skalę globalną, które należy uwzględnić przy opracowywaniu ambitnej polityki pieniężnej mającej na celu zwiększenie konkurencyjności euro;
- Y. mając na uwadze, że kształtowane przez rynek zmiany zmierzające do wzmocnienia międzynarodowej roli euro wymagają silnego zaangażowania na rzecz otwartych i wolnych rynków międzynarodowych, wzmocnionego ukierunkowaną polityką wspomagającą – na szczeblu UE i państw członkowskich – zgodną z tym celem i należącą do całościowego planu działania;

Korzyści i wyzwania wynikające ze wzmocnienia międzynarodowej roli euro

1. przypomina o wymogu ustanowionym w traktatach, który dotyczy przyjęcia wspólnej waluty przez wszystkie państwa członkowskie, z wyjątkiem Danii, pod warunkiem spełnienia kryteriów konwergencji z Maastricht; z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Bułgarii i Chorwacji do ERM II w lipcu 2020 r. i popiera plany szybkiego wprowadzenia euro w obu krajach; zachęca w związku z tym Komisję do oceny potencjalnego wpływu dalszego rozszerzenia strefy euro na proces wzmocnienia międzynarodowej roli euro;
2. podkreśla, że wspólna waluta ma charakter nieodwracalny; podkreśla, że euro jest projektem nie tylko walutowym, ale również politycznym;
3. jest zdania, że choć nie wszystkie skutki umiędzynarodowienia euro można łatwo określić ilościowo, wzmocnienie międzynarodowej roli euro w zakresie jego roli jako międzynarodowej waluty rezerwowej i waluty fakturowania oraz jego wykorzystania na rynkach walutowych oraz międzynarodowych rynkach długu i pożyczek może przynieść korzyści zarówno w perspektywie krótkoterminowej, jak i w dłuższym okresie; zauważa jednak, że wiąże się to również z ryzykiem i odpowiedzialnością, które należy wziąć pod uwagę w procesie uzupełniania mechanizmów rynkowych środkami politycznymi; podkreśla w szczególności, że wzmocnienie statusu euro jako waluty międzynarodowej może zwiększyć wykorzystanie euro jako waluty rezerwowej, zapewnić kolosalny przywilej oraz obniżyć koszty finansowania zewnętrznego i koszty transakcji związanych z wymianą walut, a także zmniejszyć koszty i ryzyko ponoszone przez europejskie przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe; podkreśla, że wzmocnienie międzynarodowej roli euro skutkuje stopniowym stworzeniem głębszych, bardziej płynnych i zintegrowanych europejskich rynków finansowych, dzięki czemu będą one mniej podatne na wstrząsy związane z kursem walutowym, co zapewni europejskim przedsiębiorstwom i rządów bardziej niezawodny dostęp do finansowania; podkreśla, że wzmocnienie statusu euro jako waluty międzynarodowej mogłoby ponadto zwiększyć autonomię polityki pieniężnej, wzmocnić jej globalną transmisję i sprawić, że polityka pieniężna UE będzie mniej zależna od zewnętrznych gospodarczych i finansowych skutków ubocznych, a także poprawić płynność systemu pieniężnego, zmniejszyć koszty transakcyjne i zwiększyć wydajność rynku oraz odporność strefy euro na wstrząsy finansowe, co z kolei przyczyniłoby się do stabilności pieniężnej i finansowej UE, a także zapewniłoby płynne korygowanie zakłóceń równowagi makroekonomicznej; uważa, że wzmocnienie międzynarodowej roli euro zwiększy zdolność UE do kształtowania własnego stanowiska politycznego niezależnie od rozwoju sytuacji na świecie; zauważa jednak, że niektóre badania wskazują na fakt, iż silniejsza rola międzynarodowa danej waluty może prowadzić do strat z tytułu emisji pieniądza, zawyżenia wartości waluty, większej zmienności przepływów kapitałowych w czasach globalnych napięć oraz zwiększonej odpowiedzialności międzynarodowej;
4. podkreśla, że bardziej znacząca rola euro na arenie międzynarodowej mogłaby wzmocnić odporność międzynarodowego systemu finansowego, oferując uczestnikom rynku na całym świecie większy wybór i czyniąc międzynarodową gospodarkę mniej podatną na wstrząsy związane z dużą zależnością wielu sektorów od jednej waluty; jest zdania, że umiędzynarodowienie euro może stać się kluczowym czynnikiem w tworzeniu podstaw ożywionego międzynarodowego systemu walutowego, który w dalszym ciągu będzie oparty na ograniczonej liczbie walut, co uczyni go bardziej wyważonym i zrównoważonym;
5. uważa, że w strategicznym długoterminowym interesie strefy euro i państw członkowskich leży czerpanie wszelkich możliwych korzyści wynikających z emisji waluty euro, a w szczególności z jej wzmocnionej roli międzynarodowej; podkreśla, że aby korzyści te urzeczywistniły się, konieczne są dobrze zaplanowane działania polityczne na szczeblu europejskim i krajowym, w tym wkład EBC, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), europejskich urzędów nadzoru i Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);

Czwartek, 25 marzec 2021

6. stwierdza, że w celu wzmocnienia międzynarodowej roli euro Unia musi dalej rozwijać i uzupełniać nieukończoną jeszcze infrastrukturę wspólnej waluty oraz poczynić większe postępy w zakresie jej funkcji krytycznych;
7. ponownie podkreśla potrzebę pogłębienia i uzupełnienia UGW, unii bankowej i unii rynków kapitałowych w celu wzmocnienia konkurencyjności rynków europejskich na arenie międzynarodowej, stabilności i atrakcyjności euro, a ostatecznie – autonomii strategicznej Unii;
8. przypomina o postępach w budowaniu unii bankowej i odnotowuje porozumienie osiągnięte w Eurogrupie w sprawie reformy Europejskiego Mechanizmu Stabilności oraz postępy w zakresie wejścia w życie wspólnego mechanizmu ochronnego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; z zadowoleniem przyjmuje prowadzony obecnie przez Komisję przegląd ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów w celu zwiększenia skuteczności, proporcjonalności i ogólnej spójności ram zarządzania kryzysami bankowymi w UE;
9. odnotowuje wniosek skierowany do Eurogrupy na szczycie państw strefy euro 11 grudnia 2020 r. o przygotowanie stopniowego i terminowego planu prac dotyczącego wszystkich pozostałych elementów niezbędnych do sfinalizowania unii bankowej; przypomina, że unia bankowa nadal nie dysponuje systemem gwarantowania depozytów ani mechanizmem zapewniającym dostarczenie płynności bankowi objętemu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; podkreśla zatem, że zakończenie tworzenia unii bankowej, w szczególności wprowadzenie dobrze opracowanego systemu gwarantowania i ochrony depozytów bankowych w UE oraz ukończenie prac w odniesieniu do mechanizmu postępowania z upadającymi bankami, wzmocni międzynarodową rolę euro;
10. uważa, że podejście oparte na „bezpiecznym portfelu” oraz wzmocnienie pozycji SRB przez reformę ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ustanowienie europejskiego systemu gwarantowania depozytów przyczyni się do rozwoju jednolitego rynku europejskich banków i przerwie pętlę sprzężenia zwrotnego między państwem członkowskim a jego własnym systemem finansowym, zwiększając tym samym atrakcyjność aktywów denominowanych w euro i wzmacniając międzynarodową rolę euro;
11. podkreśla, że dla międzynarodowej roli euro korzystne byłoby również wykorzystanie potencjału jednej z największych wartości dodanych UE – jej jednolitego rynku; w tym celu wzywa do ukończenia budowy jednolitego rynku;
12. podkreśla, że urzeczywistnienie unii rynków kapitałowych zwiększyłoby rolę euro na rynku międzynarodowym, ponieważ głębokie i płynne rynki wewnętrzne i finansowe oraz denominowane w euro rynki kapitałowe mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia i zwiększenia prestiżu waluty na arenie międzynarodowej; podkreśla, że postępy w rozwoju unii rynków kapitałowych zwiększyłyby nie tylko odporność na zmiany globalne i niezależność od tych zmian, ale także atrakcyjność aktywów denominowanych w euro; wyraża ubolewanie z powodu niedostatecznego rozwoju i podziału rynków kapitałowych strefy euro wzdłuż granic państwowych, czego wynikiem są rynki o niewielkich rozmiarach; zachęca do zacieśnienia współpracy w zakresie opodatkowania produktów finansowych, wzywa do ograniczenia opcji i swobód krajowych w celu zmniejszenia barier transgranicznych oraz zachęca do podejmowania wysiłków na rzecz stopniowego wprowadzania minimalnej harmonizacji krajowych przepisów dotyczących niewypłacalności; uważa, że po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE Unia powinna dołożyć wszelkich starań, aby zwiększyć swoją konkurencyjność na arenie międzynarodowej i – w oparciu o swoje mocne strony – stać się rynkiem atrakcyjnym dla europejskich i międzynarodowych przedsiębiorstw i inwestorów; uznaje w tym kontekście potencjalną rolę euro w łagodzeniu wpływu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE na wyspę Irlandii;
13. podkreśla potrzebę trwałej, sprawiedliwej i solidnej polityki gospodarczej, fiskalnej i strukturalnej wspierającej produktywność i wzrost gospodarczy, zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, opartej na zobowiązaniu do przestrzegania wiarygodnych reguł fiskalnych w celu utrzymania stabilności i integralności euro; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje plan przedstawiony w pakiecie odbudowy Next Generation EU, przewidujący wykorzystanie impulsu fiskalnego, w szczególności zaciągnięcie pożyczki w wysokości 750 mld EUR w postaci obligacji rynków kapitałowych w celu sfinansowania odbudowy po pandemii COVID-19 oraz wsparcia transformacji ekologicznej i cyfrowej; uważa, że Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności może poprawić funkcjonowanie rozdrobnionego obecnie rynku państwowych instrumentów dłużnych, sprzyjąc ukończeniu budowy unii bankowej i wspierając postępy w zakresie unii rynków kapitałowych; z zadowoleniem przyjmuje ponadto emisję 100 mld EUR w formie obligacji w ramach europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE); zauważa, że niedawne doświadczenia związane z emisją obligacji SURE potwierdzają duże zainteresowanie inwestorów europejskimi obligacjami; uznaje, że finansowanie planu odbudowy przez wspólną reakcję na powszechny kryzys jest podejściem właściwym; podkreśla, że stosowanie różnych podatków w celu zwiększenia zasobów własnych UE jest krokiem we właściwym kierunku, który zatem wzmocni rolę euro; uważa, że Parlamentowi należy przyznać większą rolę demokratyczną we wdrażaniu tego procesu w drodze kontroli politycznej;

Czwartek, 25 marzec 2021

14. podkreśla, że potrzebne są wiarygodne ramy fiskalne, które wzmocnią atrakcyjność euro przez promowanie długoterminowego wzrostu, zapewnienie stabilności w celu poprawy trwałości finansów państw członkowskich i zminimalizowanie ryzyka redenominacji; wzywa w związku z tym do dalszej refleksji nad obecnymi ramami paktu stabilności i wzrostu oraz jego wdrażania w świetle trudnej sytuacji i zaległych problemów wynikających z działań podejmowanych w odpowiedzi na kryzys gospodarczy wywołany pandemią COVID-19, z którymi to problemami będziemy mieć do czynienia w kolejnych dziesięcioleciach; zauważa, że choć niektóre ze środków wsparcia zostaną automatycznie wycofane, to wybór odpowiedniego terminu wycofania pozostałych będzie miał zasadnicze znaczenie, aby uniknąć osłabienia odbudowy i wzrostu gospodarczego, co z kolei będzie kluczowe dla rozwiązania problemu zadłużenia po kryzysie i obniżenia go do zrównoważonego poziomu;

15. podkreśla, że zapewnienie odpowiedniej podaży bezpiecznych aktywów jest warunkiem uzyskania statusu waluty międzynarodowej, i podkreśla ograniczoną dostępność bezpiecznych aktywów denominowanych w euro; uważa, że opracowanie odpowiednich narzędzi politycznych mogłoby ułatwić zapewnienie podaży bezpiecznych aktywów, a także jest zdania, że proponowana emisja wspólnego długu w celu sfinansowania odbudowy gospodarczej i społecznej zapewni poziom odniesienia dla aktywów rezerwowych na szczeblu UE i przyczyni się do zwiększenia podaży bezpiecznych aktywów denominowanych w euro; wzywa Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego do aktualizacji sprawozdania grupy zadaniowej wysokiego szczebla ds. bezpiecznych aktywów z 2018 r.; zachęca EBI do emisji większego wolumenu obligacji denominowanych w euro, co poprawiłoby dostępność aktywów wolnych od ryzyka denominowanych w euro;

16. uznaje, że euro jest już najważniejszą walutą, w której są denominowane emisje zielonych obligacji, ponieważ według EBC w 2019 r. ponad połowę zielonych obligacji na całym świecie wyemitowano w euro; uważa, że UE powinna również stać się światowym liderem w ustanawianiu norm emisji zielonych obligacji; wzywa zatem Komisję do przedstawienia nowego ambitnego planu działania na rzecz zrównoważonego finansowania oraz wniosku w sprawie solidnej unijnej normy dotyczącej zielonych obligacji; jest zdania, że konsolidacja roli UE jako światowego lidera i podmiotu wyznaczającego normy w odniesieniu do zielonego finansowania mogłaby wzmocnić euro jako walutę wybraną w przypadku zrównoważonych produktów finansowych, zwiększając jego międzynarodową rolę; pochwała decyzję Komisji o emisji zielonych obligacji jako ważnego elementu finansowania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności; ponownie podkreśla, że zielone obligacje są instrumentami dłużnymi, a przychody z nich mają na celu finansowanie inwestycji zrównoważonych i przyjaznych dla środowiska; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia inwestorom – za pośrednictwem solidnych norm w zakresie przejrzystości i identyfikowalności wpływów – wysokiego stopnia pewności prawnej, że ich inwestycje zostaną wykorzystane do zamierzonych celów; w tym kontekście apeluje o szybkie ukończenie i wdrożenie systematyki zrównoważonej działalności gospodarczej; zwraca uwagę, że należy unikać ryzyka potencjalnych negatywnych skutków dla płynności, które mogą być wynikiem podziału europejskich bezpiecznych aktywów na zielone obligacje, obligacje społeczne i obligacje „standardowe”;

17. zwraca uwagę na rolę, jaką w globalnej roli waluty odgrywa sytuacja geopolityczna; wzywa do wzmocnienia geopolitycznej roli UE, aby wesprzeć zwiększanie roli euro, jednocześnie w pełni ją wykorzystując; podkreśla, że umiędzynarodowienie euro zwiększyłoby możliwości UE w zakresie oddziaływania na globalne decyzje geopolityczne, a to z kolei wzmocniłoby ogólną atrakcyjność euro; zauważa, że o ile rola geopolityki w dzisiejszym świecie powinna stanowić element refleksji nad wzmocnieniem międzynarodowej roli euro, w szczególności w sytuacji, gdy umiędzynarodowienie waluty może wywrzeć pozytywny wpływ na bezpieczeństwo, Unia powinna wziąć pod uwagę swoje możliwości w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, przy jednoczesnym promowaniu międzynarodowego systemu uwzględniającego wielostronną współpracę i dobre globalne rządy;

18. zauważa, że jednostronne stosowanie sankcji przez państwa trzecie może stwarzać ryzyko skutków eksterytorialnych i stanowić wyzwanie dla autonomii decyzyjnej UE i jej państw członkowskich, a także ich prawa do wprowadzania regulacji; podkreśla, że propagowanie zwiększenia międzynarodowej roli euro stanowi sposób na obejście uprawnień państw trzecich w zakresie sankcji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje środki już podjęte przez UE, takie jak uruchomienie unijnego „statusu blokującego”⁽³⁴⁾ oraz ustanowienie instrumentu wsparcia wymiany handlowej (INSTEX); wzywa Komisję do kontynuowania działań dotyczących zarówno skuteczności jej własnych sankcji, jak i eksterytorialnych skutków sankcji nakładanych przez państwa trzecie na podmioty gospodarcze z UE;

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1).

Czwartek, 25 marzec 2021

19. wyraża zaniepokojenie, że rozdrobnienie instytucjonalne UE i niezdolność do wypracowywania wspólnego stanowiska w instytucjach międzynarodowych mogą podważać wiarygodność polityki pieniężnej i fiskalnej UE oraz osłabiać dalszy rozwój instytucjonalny strefy euro oraz międzynarodową rolę euro; ponownie podkreśla potrzebę udoskonalenia i dalszego ujednoczenia reprezentacji UE w organizacjach i organach wielostronnych, w szczególności reprezentacji strefy euro w MFW, aby wspierać zwiększanie roli euro na świecie; uważa, że dopóki kwestia reprezentacji nie zostanie rozwiązana, międzynarodowej roli euro mogłaby sprzyjać skuteczniejsza koordynacja między różnymi przedstawicielami UE; wzywa Komisję do udzielenia szczegółowych odpowiedzi w sprawie konkretnych działań podjętych w następstwie wniosków Parlamentu zawartych w jego rezolucji z 12 kwietnia 2016 r. w sprawie roli UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych;

Strategie polityczne służące wzmocnieniu międzynarodowej roli euro

20. podkreśla, że wzmocnienie międzynarodowej roli euro mogłoby sprzyjać otwartej autonomii strategicznej Unii i zwiększać ją; w związku z tym zaleca działania mające na celu zarówno opracowanie, jak i wdrożenie środków politycznych sprzyjających międzynarodowej roli euro oraz wspierających kształtowane przez rynek zmiany w tym kierunku, przy jednoczesnej konsolidacji wewnętrznego funkcjonowania i spójności strefy euro oraz promowaniu realizacji ważnych celów w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem specyfiki regionów peryferyjnych;

21. uważa, że oprócz pogłębienia i uzupełnienia UGW polityka o kluczowym znaczeniu dla wzmocnienia międzynarodowej roli euro i sprzyjająca mu mogłaby być ukierunkowana m.in. na usługi finansowe i rynki kapitałowe, rynek pracy, systemy płatności, handel międzynarodowy, energię, transformację cyfrową, przeciwdziałanie zmianie klimatu oraz politykę zagraniczną i bezpieczeństwa; podkreśla, że takie strategie polityczne należy realizować z myślą o osiągnięciu ogólnych celów Unii;

22. zauważa, że silne i konkurencyjne rynki finansowe mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia międzynarodowej roli waluty, w związku z czym podkreśla potrzebę skutecznej, proporcjonalnej i przewidywalnej regulacji w tej dziedzinie;

23. uznaje, że rynek rozliczeń scentralizowanych jest wysoce skoncentrowany, w szczególności rynek rozliczeń instrumentów pochodnych opartych na stopach procentowych denominowanych w euro, który w dużym stopniu uzależniony jest od brytyjskich centralnych kontrahentów rozliczeniowych; w tym kontekście przyjmuje do wiadomości ograniczoną w czasie decyzję Komisji o równoważności i zachęca branżę, aby odpowiedziała na apel Komisji o ograniczenie swojej ekspozycji na centralnych kontrahentów rozliczeniowych z państw trzecich i zależności od nich, w szczególności ekspozycji instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym denominowanych w euro i innych walutach Unii; popiera w tym względzie starania unijnych centralnych kontrahentów rozliczeniowych mające na celu zwiększenie ich zdolności rozliczania, a także starania Komisji, Europejskiego Urzędu Nadzoru i EBC służące wsparciu branży w identyfikowaniu i usuwaniu w nadchodzących miesiącach wszelkich przeszkód technicznych w przenoszeniu nadmiernej ekspozycji do UE, jak również zachęcania branży do tych działań; podkreśla w związku z tym znaczenie współpracy regulacyjnej między UE a Zjednoczonym Królestwem w oparciu o dobrowolne, niewiążące ramy wykraczające poza umowę o handlu i współpracy, co umożliwiłoby dialog na temat wszystkich istotnych kwestii regulacyjnych, przy pełnym poszanowaniu autonomii regulacyjnej i nadzorczej każdej ze stron;

24. zwraca uwagę, że znaczenie danej waluty w wymiarze globalnym jest bezpośrednio związane z rolą, jaką kraj emisji odgrywa w handlu światowym; podkreśla, że UE, jako jeden z największych bloków handlowych na świecie dążących do otwartych i wolnych rynków międzynarodowych, mogłaby skorzystać na wzmocnieniu międzynarodowej roli swojej waluty; podkreśla, że promowanie wyboru euro w handlu zmniejszy ryzyko walutowe i inne koszty związane z walutami, zwłaszcza w przypadku europejskich MŚP; zauważa jednak, że chociaż przedsiębiorstwa europejskie mają pozycję dużych nabywców i producentów, to niekiedy decydują się prowadzić wymianę handlową na kluczowych rynkach strategicznych w innych walutach lub napotykać na trudności w handlu w euro ze względu na struktury rynkowe i praktyki stosowane w przeszłości; odnotowuje badania, z których wynika, że udział euro w fakturowaniu przez przedsiębiorstwa zależy od wielu czynników, w tym od wielkości przedsiębiorstwa i kraju, w którym prowadzi ono działalność, jednolitości towarów i istniejących łańcuchów dostaw; wzywa zatem Komisję, by wspierała wykorzystanie euro przy ustalaniu cen i fakturowaniu w transakcjach handlowych oraz by korzystała ze znacznego potencjału, jaki oferują instrumenty finansowe denominowane w euro, przez aktywne zaangażowanie podmiotów prywatnych i partnerów handlowych oraz promowanie wykorzystania euro w umowach handlowych UE; w związku z tym zwraca także uwagę na potencjał, jaki oferują łańcuchy dostaw, które spełniają unijne cele w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju, a także inne odpowiednie normy;

25. uważa, że Komisja mogłaby w dalszym ciągu propagować wykorzystanie euro w ustalaniu cen w handlu i fakturowaniu oraz promować inwestycje denominowane w euro, prowadząc otwarty dialog z podmiotami prywatnymi i publicznymi, władzami krajowymi i inwestorami instytucjonalnymi, przekazując kompleksową wiedzę i ułatwiając zrozumienie jej inicjatyw i różnorodnych działań służących wzmocnieniu atrakcyjności i odporności strefy euro oraz waluty

Czwartek, 25 marzec 2021

euro; uznaje, że warto wzmocnić wpływ europejskiej dyplomacji gospodarczej przez prowadzenie regularnej wymiany informacji z partnerami z grupy G20, a także z państwami sąsiadującymi i kandydującymi, w celu określenia konkretnych działań politycznych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania z myślą o zwiększeniu roli euro w krajach trzecich;

26. podkreśla, że większy udział kontraktów energetycznych zawieranych w euro mógłby wzmocnić międzynarodową rolę wspólnej waluty i w związku z tym wspiera politykę służącą realizacji tego celu; podkreśla w związku z tym znaczenie rynków zielonej energii i towarów jako prekursorów dla towarów będących przedmiotem globalnego handlu denominowanych w euro, w przypadku których unijne uprawnienia do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) mogłyby przyczynić się do wzmocnienia roli euro w handlu międzynarodowym, a także do osiągnięcia celów UE w zakresie klimatu; wzywa ponadto do podjęcia działań ułatwiających zawieranie nowych, innowacyjnych kontraktów, w szczególności związanych ze zrównoważonymi źródłami energii i powstającymi rynkami energii, co stworzy okazję do zawierania większej liczby kontraktów energetycznych w euro, wzmacniając tym samym międzynarodową rolę euro; zachęca Komisję do kontynuowania konsultacji i opracowywania analiz służących określeniu możliwości zwiększenia wykorzystania euro w innych sektorach, zwłaszcza w transporcie, a także w rolnictwie i sektorze artykułów spożywczych, w celu dalszego wspierania i promowania wykorzystania euro w tego rodzaju umowach; w związku z tym wzywa do podjęcia kolejnych działań w celu dokonania przeglądu przepisów dotyczących rynku finansowego, w tym dyrektywy⁽³⁵⁾ i rozporządzenia⁽³⁶⁾ w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID II/MiFIR), a także do uproszczenia i dalszej harmonizacji ram przejrzystości rynków papierów wartościowych, aby zwiększyć wtórny obrót instrumentami dłużnymi denominowanymi w euro, oraz rozporządzenia o wskaźnikach referencyjnych, aby wspierać opracowywanie wskaźników referencyjnych euro dla rynków towarowych i wzmocnić rolę euro jako waluty referencyjnej;

27. podkreśla rolę EBC w utrzymywaniu zaufania do euro i w ochronie autonomii monetarnej w kontekście globalnym oraz stabilności cen; podkreśla, że waluta o stabilnej wartości w perspektywie długoterminowej sprzyja temu zaufaniu; podkreśla w związku z tym, że należy osiągnąć cele stabilności cen i wiarygodność polityki pieniężnej; zauważa jednak, że nie zawsze udawało się osiągnąć cel dotyczący inflacji;

28. podkreśla znaczenie stabilności rynków finansowych w strefie euro, która stanowi podstawowy warunek uzyskania statusu waluty międzynarodowej; podkreśla wpływ polityki pieniężnej EBC na stabilność rynków finansowych; z zadowoleniem przyjmuje szybką i konkretną reakcją polityki pieniężnej EBC na kryzys związany z COVID-19 podjętą w sytuacji nadzwyczajnej; uznaje pozytywny wpływ szybkich działań EBC na sytuację gospodarczą i stabilność finansową strefy euro oraz na atrakcyjność euro, które to działania umożliwiły stabilizację rynków finansowych, zabezpieczenie dostępności płynności euro, wspieranie warunków finansowania w gospodarce strefy euro i na całym świecie oraz zwiększenie zaufania do rynku;

29. podkreśla znaczenie linii swapowych i transakcji repo w odniesieniu do braku rynków finansowania euro w skali światowej, zapewnienia odpowiedniej podaży płynności euro i pośrednio wzmacniania międzynarodowej roli euro; wskazuje na zobowiązania Eurosystemu do wspierania płynności i stabilności rynków finansowych w czasach kryzysu, a także do sprawnej transmisji jego polityki pieniężnej; w związku z tym wzywa EBC do dalszego rozszerzania linii swapowych na kraje sąsiadujące spoza strefy euro i poza nie; wzywa EBC do zbadania dodatkowych sposobów zwiększenia międzynarodowej roli euro z myślą o wzmocnieniu niezależnego stanowiska politycznego w ujęciu globalnym oraz podwyższeniu gospodarczej i finansowej autonomii decyzyjnej Europy;

30. podkreśla, że konieczność stosowania się do wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego wystosowanych przez europejskich kontrahentów centralnych po zamknięciu systemu TARGET2 (transeuropejski zautomatyzowany błyskawiczny system rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym) w walutach innych niż euro stawia banki europejskie w bardzo niekorzystnej sytuacji, zwłaszcza w okresach napięć rynkowych, tak jak miało to miejsce w początkowych tygodniach pandemii COVID-19; podkreśla, że wydłużenie godzin funkcjonowania systemu TARGET2 w celu dopasowania ich do godzin funkcjonowania rynków walutowych wzmocniłoby rolę euro i autonomię europejskich rynków kapitałowych, a tym samym sprawiło, że europejskie banki nie musiałyby uciekać się do płynności innej niż euro, aby spełnić wymogi depozytowe centralnych kontrahentów rozliczeniowych; z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie systemu TARGET2-T2S przez wydłużenie godzin funkcjonowania zaplanowane na listopad 2022 r.; wzywa EBC i inne zainteresowane strony do szybszego wydłużenia godzin funkcjonowania systemu TARGET2;

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

Czwartek, 25 marzec 2021

31. podkreśla, że oprócz głównego zadania EBC, polegającego na utrzymywaniu stabilności cen, oraz zadania uzupełniającego, jakim jest wspieranie ogólnych gospodarczych strategii politycznych w Unii z myślą o przyczynianiu się do osiągnięcia celów Unii ustanowionych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, obowiązkiem EBC jest również sprzyjanie sprawnemu funkcjonowaniu systemów płatności i rozrachunku; podkreśla znaczenie niezależnych europejskich rozwiązań w zakresie płatności; wzywa EBC do zapewnienia odpowiedniej równowagi między innowacjami finansowymi a stabilnością finansową oraz ochroną konsumentów; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę 16 europejskich banków dotyczącą uruchomienia Europejskiej Inicjatywy Płatniczej, której celem jest stworzenie jednolitego rozwiązania w zakresie płatności dla konsumentów i handlowców w całej Europie;

32. z zadowoleniem przyjmuje raport EBC na temat cyfrowego euro oraz zwraca uwagę na wartość dodaną cyfrowej waluty w procesie wzmocnienia międzynarodowej roli euro, w tym zaufania obywateli do wspólnej waluty; przyjmuje do wiadomości oświadczenie Fabia Panetty, członka zarządu EBC odpowiedzialnego za grupę zadaniową wysokiego szczebla Eurosystemu ds. cyfrowej waluty banku centralnego (CBDC), zgodnie z którym cyfrowe euro nie zastąpi gotówki, lecz będzie jej uzupełnieniem; zachęca EBC do kontynuacji prac nad cyfrowym euro i czeka na kolejny krok EBC w tym procesie w oparciu o decyzję Rady Prezesów, która zostanie podjęta w połowie 2021 r.; podkreśla znaczenie zapewnienia wysokiego poziomu cyberodporności i cyberbezpieczeństwa oraz wspiera dążenia EBC w tym kierunku; wzywa również do dalszej oceny zalet i wad wykorzystania waluty cyfrowej w celu osiągnięcia równowagi między globalną konkurencyjnością, innowacjami, bezpieczeństwem i prywatnością;

33. podkreśla, że wzmocnienie roli euro w erze cyfrowej musi opierać się na innowacyjnych rozwiązaniach w zakresie finansów cyfrowych i rzeczywistych płatności cyfrowych w euro; wzywa do promowania tych rozwiązań przez wdrażanie kompleksowych strategii w zakresie finansów cyfrowych i płatności detalicznych; uważa, że w związku z transformacją cyfrową UE powinna wprowadzić ramy zapewniające stabilność finansową zgodne z najwyższymi normami cyberbezpieczeństwa i ochrony konsumentów, w tym ochrony prywatności i danych, a także chroniące najsłabsze grupy społeczne, takie jak osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami, które mogą napotykać problemy w korzystaniu z nowych technologii; podkreśla potrzebę dalszego przeciwdziałania praniu pieniędzy przez utworzenie europejskiego organu nadzoru i jednostki analityki finansowej i odejście od nacjonalizmu gospodarczego, który leży u podstaw obowiązującego w tej dziedzinie zdecentralizowanego systemu nadzoru; uznaje wysiłki Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) w tym zakresie i powołanie kolegiów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy, które umożliwią organom nadzoru wypracowanie wspólnego podejścia, w tym do skoordynowanych działań, wymiany informacji i oceny ryzyka;

34. przyjmuje do wiadomości pojawienie się kryptoaktywów i podkreśla znaczenie monitorowania ich rozwoju oraz zagrożenia, jakie dla suwerenności monetarnej stanowią stabilne kryptowaluty; docenia monitorowanie kryptoaktywów przez banki centralne oraz inne organy i organizacje; podkreśla potrzebę opracowania na szczeblu UE jasnych i spójnych wytycznych dotyczących obowiązujących procedur regulacyjnych i ostrożnościowych, które będą sprzyjać większej innowacyjności, zapewnieniu stabilności finansowej i utrzymaniu ochrony konsumentów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia, które zwiększy pewność prawa w zakresie traktowania regulacyjnego kryptoaktywów;

35. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 19 stycznia 2021 r. pt. „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”, w którym opisano kompleksową strategię zwiększenia otwartej strategicznej autonomii Europy w obszarach makroekonomii i finansów; popiera w szczególności kluczowe działania zaproponowane przez Komisję w celu promowania posługiwania się euro na świecie;

o

o o

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
